

løst. Der ligger saa megen Kapital deri, baade direkte og i Form af Arbejde, at vi nok kunne lade være at sætte Jordbruget ind under et ekstra Overformynderstab og sige: Vær saa artig, I skulle ogsaa sætte noget ind i Reservecapitalen, saa I kunne efterlade Jer noget, naar I dø! Jeg tror, at det er et aldeles overflødig Overformynderstab, man tiltager sig over for Landbruget, naar man siger: I skulle vær'sgo' opspare noget hvert Aar! Det tror jeg kan overlades til hvert enkelt. Men jeg skal tillige gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der jo desuagtet faktisk fra Jordbrugernes Side gennem Kreditforeningerne opspares ganske betydelige Kapitaler, thi, som det ærede Medlem sagde — og det mener jeg, han har Ret i — for det første skal der til Reservecapitalen ved Indmeldelsen, saa vidt jeg husker, betales 2½ pCt. — det er allerede en Byrde — og samtidig skal 2den Prioritet amortiseres meget hurtigere end ellers, nemlig i 50 Aar i Stedet for 70 Aar — derved forøges Byrden. Men ved selve Indbetalingen til Reservecapitalen er det jo en ganske betydelig Kapital, der saaledes sættes til Side, netop til Fordeel for Jordbrugernes selv, hvis Kreditforeningerne da ere nogenlunde ordentlig bestyrede, hvilket for Resten i hvert Fald vore ydste Kreditforeninger ere. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem nogen Sinde har gjort Regnskabet op; men naar der ved Indtrædelsen indbetales 2½ pCt. af Laanet, saa vil det jo sige, at disse Pengene af sig selv, i alt Fald saa længe vi have en Rente af 4 pCt., efter 17½ Aars Forløb ville være 5 pCt., efter 35 Aars Forløb 10 pCt., efter 52 Aar ere de 20 pCt., og efter 70 Aars Forløb har vedkommende blot ved at indbetale 2½ pCt. af Laanet, da han traadte ind i Kreditforeningen, uden at der er erlagt det allermindste mere, afdraget 40 pCt. af sin Kapital; og derfor vil jeg sige, at Laanet kunde staa uopsløst i 100 Aar, eller rettere kun i 90 Aar, saa var Laanet, blot ved at indbetale disse 2½ pCt., uden at afdrage en eneste Øre, amortiseret i Løbet af 90 Aar. Det er altsaa en temmelig betydelig Del, Laantageren paa den Maade lægger til Side, sætter i Sparekassen. Regnskabet er let nok at gaa efter. Selvfølgelig er dette under Forudsætning af, at hele Beløbet, som indbetales i Reservecapitalen, kommer ham til gode, og efterhaanden arbejder Kreditforeningerne jo saaledes, at de ikke lide noget Tab, saa Tallene ville ogsaa i det væsentlige passe. Jeg kan altsaa ikke være enig med det ærede Medlem i, at vi ikke bør have en Serie for uamortisable Laan, tværtimod, jeg anser disse for meget ønskelige, i

alt Fald saa længe vi oven i Løbet skulle indbetale 2½ pCt., naar vi optage Laanet.

Judenrigsministeren (Hørring):

Som det vil erindres, blev et lignende Lovforslag fremsat her i Tinget i forrige Samling af Judenrigsministeren, og det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) mindede jo om, at Folkettingen den Gang indsatte paa Regeringens Forslag en § 3, hvorefter Staten skulde overtage Garantien for Kreditforeningsobligationer. Denne Bestemmelse blev atter udstemt i Landstinget, idet Regeringen modsatte sig den. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om hele dette Forhold; men kun sige dette, at Regeringens Stilling over for Garantien er aldeles uforandret, som den var i forrige Samling. Jeg maa se ganske paa samme Maade paa denne Foranstaltning, som jeg saa paa den, da Forslaget kom frem her i Tinget forrige Gang. — Hvad det foreliggende Forslag angaar, have ærede Medlemmer jo udtalt sig til Gunst for § 1, medens man har været enig om at klage over Indholdet af § 2. Hvad § 1 angaar, har dog det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Wulf) ment, at det vilde være til Skade, om man overhovedet gik til Laan, der ikke skulde amortiseres. Dette er jo en Opfattelse, som meget vel kan have, men som i hvert Tilfælde ikke er den almindelige. Jeg tror at turde sige, at naar jeg fremkom med et Forslag om ikke amortisable Laans Udelse af Kreditforeningerne, saa har jeg haft, i alt Fald den Gang, Stemningen i Kreditforeningerne til Støtte — selvfølgelig ikke saaledes, at der var fuld Enighed derom, men dog saaledes, at de interesserede i Kreditforeningerne vare for det. Man maa dog imidlertid vel erindre, at det, der her er Spørgsmaal om, er jo kun Spørgsmaalet om en Bemyndigelse for Regeringen til at kunne give Kreditforeningerne Ret til at kunne hde Laan, der ikke amortiseres, og jeg tvivler ikke paa, at hvis man kommer til en saadan Bestemmelse som denne, saa vil den blive benyttet af Kreditforeningerne paa den Maade, at der bliver oprettet i vedkommende Serie 2 Udfdelinger jævnsides, ved Siden af hinanden, den ene for Laan, der ikke amortiseres, og den anden for Laan, der amortiseres, saaledes at det kommer til at staa Laansøgerne frit for, om de ville benytte den Afgang, der er givet dem til at saa deres Laan helt eller delvis ikke-amortisable. I den Form tror jeg, at der ikke kan indvendes videre mod Lovforslaget i det hele, medmindre man da vil gaa til — men det tror jeg ikke har været det